

[Henry Christensen.]

naturligvis på den meget betydelige vælger-tilslutning på valgdagen. Jeg føler mig overbevist om, at samarbejdet også vil blive styrket igennem den naturlige gensidige respekt mellem tre partier, der arbejder sammen som ligemænd.

Over for regeringen og dens partier står så oppositionen. Hr. Per Hækkerup ville ikke fælde nogen endelig dom over regeringen, og jeg skal medgive ham, at det ikke vil være retfærdigt heller at fælde nogen mere omfattende dom over den nye opposition allerede nu. Dertil har skuffelsen dels over valgresultatet, dels over udgangen på regeringsforhandlingerne åbenbart været alt for stor. Men foreløbig bemærker man tilsyneladende en fortsættelse af det nære samarbejde mellem S og SF også i opposition, vel i erindring om fordums fælles storhed. Man har også noteret sig en næsten helt ubetvingelig lyst til at stille dagsordensforslag, skønt man tidligere som regering så ret foragteligt på disse dagsordensdebatter.

Men mest bemærker man sig standpunkter og optræden hos socialdemokratiet, som synes vanskeligt forenelige med den holdning, partiet indtog som ansvarligt regeringsparti. Må jeg eksempelvis nævne den måde, hvorpå socialdemokratiet har formuleret sine forsvarspolitiske synspunkter før og efter valget. Må jeg nævne socialdemokratiets standpunkt i februar, efter at arbejdsmarkedet havde afvist at indefryse en dyrtidsportion og socialdemokratiet desuagtet stemte imod såvel den største del af besparelserne på finansloven som forhøjelsen af momsen. Hvor havde Danmark befundet sig, hvis folketinget havde fulgt socialdemokratiet i det standpunkt, det indtog ved den lejlighed? Eller socialdemokratiets optræden i forbindelse med telegrafist- og styrmandsstrejken, hvor der ganske vist har lydt mange og stærke ord, men mig bekendt ikke endnu fremsat overbevisende argumenter, der kan forklare den helt anderledes holdning hos socialdemokratiet i opposition end i regering.

For regeringens vedkommende er det klart, at det i det lange løb vil være resultaterne, der tæller. I dette forår har der været visse store, helt nødvendige opgaver at tage fat på. Først og fremmest den økonomiske

politik. Den indkomstpolitiske vej blev i første omgang den nye regering nægtet. Alligevel forelå der opgaver som — for det første — at begrænse det store betalingsbalanceunderskud, der i løbet af de senere år var løbet op på 8 milliarder kr., for det andet at begrænse den samlede forbrugsstigning trods de alt for store indkomststigninger og for det tredje at styrke produktion, eksport og beskæftigelse.

Den gennemførte økonomiske politik har bidraget afgørende til at dreje udviklingen. Den har fået et mere produktionsvenligt sigte. Likviditeten er lettet i betydeligt omfang. De nye afskrivningsregler er nu bragt i hus. Jeg har vel lagt mærke til de betragtninger, hr. Per Hækkerup og i går hr. J. O. Krag har fremsat om den finanspolitik, der føres, og om kasseoverskuddet. Må jeg ikke advare imod den form for bogholderimæssig argumentation, man nu forsøger at føre. Dansk økonomisk politik består af en række elementer. Hvad har formålet med finanspolitikken været? At skabe grundlag for en lettelse af likviditeten i erhvervslivet. Et kasseoverskud kan bidrage hertil. Om lettelsen sker direkte gennem det lovforslag vedrørende momsen, vi har diskuteret, eller den sikres via Nationalbanken eller på anden vis, kan kun give anledning til en diskussion om bogholderi og ikke megen realpolitisk diskussion. Dertil kommer, at med hensyn til statsfinansernes virkning over selve driften er der under alle omstændigheder tale om en ganske betydelig stramning, også i forhold til det samlede kasseunderskud på 350 mill. kr., socialdemokratiet efterlod i 1967-68.

Ser vi på virkningerne, synes jeg, vi i fællesskab skulle have grund til at glæde os over for det første det ganske imponerende fald, der er foregået i obligationsrenten, for det andet den større prisstabilitet, vi har oplevet, for det tredje de sidste tal, der viser en meget betydelig vækst i Danmarks eksport — den største vækst vi har oplevet på noget tidspunkt — og for det fjerde, hvilket synes at være forbigået hr. Per Hækkerups opmærksomhed: på det seneste en mere tilfredsstillende udvikling, hvad beskæftigelsen angår, også når vi tager hensyn til sæsonen. Det, det derfor nu gælder om, er, at vi forsøger denne linje i dansk økonomi fastholdt og fortsat.